

[Carl P. Jensen.]

tilflyder ikke en række forstadskommuner; det gælder ikke alene for hovedstadsområdet, men også for en række af de store provinsbyer. Tidligere har kommunerne opnået en refusion fra staten på 50 pct., men nu skal disse kommuner selv afholde denne udgift. Dette kan blive særlig alvorligt, ikke alene fordi dette huslejetilskud nu kommer en større gruppe til gode, men også fordi det jo netop er i disse områder, der bygges. Det er de byer, der er udbygget, f. eks. København, der stiller krav til omegnskommunerne, dels fordi byerne ikke selv kan skaffe boliger til den almindelige befolkningstilvækst, dels fordi byernes saneringsproblemer skyder befolkningen fra sig, ud til omegnskommunerne, der derved får pålagt en forpligtelse over for andre kommuners borgere, selv om disse senere bliver borgere i de pågældende forstadskommuner.

Jeg har prøvet at se lidt nærmere på dette forhold og anmodet en af forstadskommunernes borgmestre, det ærede medlem hr. Ove Hansen, om at opstille en oversigt over de forventede konsekvenser med den nuværende boligbestand. Det viser sig, at den foreslåede ændring for hans kommune medfører en øget udgift på 150 000-160 000 kr. Jeg er alvorligt bange for de konsekvenser, denne bestemmelse vil få for omegnsbyggeriet, som er den eneste mulighed for at fremme det boligbyggeri, der er en forudsætning for bl. a. den københavnske sanering. Allerede nu spores der en vis tilbageholdenhed over for nye projekter, idet man er betænkelig ved at yde kommunegaranti, medmindre det drejer sig om boliger, der ikke opfylder betingelserne for, at de fremtidige lejere kan opnå huslejetilskud. Jeg vil derfor meget henstille, at der nu bliver lejlighed til at underkaste dette problem en fornyet overvejelse i boligministeriet.

Jeg skal med disse bemærkninger og med de anførte ønsker om at få lejlighed til at se lidt nærmere på en del af de problemer, jeg har nævnt, anbefale de foreliggende lovforslag til velvillig behandling og tilsiger mit partis støtte hertil.

Poul Hansen (Svendborg): De to af indenrigsministeren fremsatte lovforslag, som jeg

her skal sige et par ord om, må ses i nøje sammenhæng med de af min partifælle, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen omtalte forslag til lov om boligbyggeri og forslag til lov om leje. Det vigtigste af indenrigsministerens to lovforslag og sikkert også det, der vil blive mest diskuteret, går ud på fra det kommende skatteår at indføre dels en ekstraordinær grundskyld, der bliver permanent, dels en ekstraordinær ejendoms- skyld, der i modsætning til førstnævnte skal afvikles, nemlig over 40 år fra 1964. Som nævnt af den foregående ærede taler er det regeringens ønske bl. a. med disse lovforslag at hidbringe en bedre tilnærmelse mellem huslejerne i byggeri af forskellige årgange og med særligt sigte på en tilnærmelse mellem de ældre ejendomme, førkrigsejendommene, og ejendomme bygget inden 1950.

Da de forhøjelser, som ifølge lejelovsforlaget skal komme vedligeholdelsen og grundejerne til gode, ikke anses for tilstrækkelige til målets opnåelse, har man ment det rigtigt, at yderligere tilnærmelse mellem huslejeniveauerne bør tilvejebringes ved påligning af de i indenrigsministerens lovforslag omhandlede afgifter, som skal tilfalde kommunerne. Mig synes ideen rigtig. Dels vil en tilnærmelse mellem huslejen i de forskellige årganges byggeri være hensigtsmæssig, dels ville det i virkeligheden være urimeligt, hvis en sådan gevinst skulle falde grundejerne i hænde.

Nu har jeg på forhånd bemærket, at oppositionen i og for sig er enig i, at en tilpasning bør ske, ja, man har endogså udtrykt sig sådan, at man ikke mener, det, der vil ske ved gennemførelsen af lejelovsforlaget, er nok. Men af åbningsdebatten fremgik det, at i hvert fald de konservative, men vel også venstre, ønskede, at hele forhøjelsen, som en sådan tilpasning ville kræve, skulle tilfalde grundejerne ubeskåret. Derom er der jo det at sige, at stigningen, som jeg her taler om, er rent konjunkturskabt og ikke modsvares af ydelser fra grundejerne. Vi kan således ikke se, at der er nogen rimelig grund til, at denne del af en hensigtsmæssig stigning skal tilfalde en enkelt gruppe af medborgere.

At indenrigsministerens lovforslag ikke tilsigter andet end at befordre en tilpasning, fremgår klart af dets bestemmelser, idet